

Виолинисти „Биничког“ на Курсу за резервне официре

ВИОЛИНЕ И ПУШКА

Игор Хавран и Миљана Костић, виолинисти у Уметничком ансамблу Министарства одбране „Станислав Бинички“, почетком марта на Универзитету одбране започели су војнострукно оспособљавање за резервне официре. Крајем августа, по завршетку шестомесечног курса, биће оспособљени за обављање дужности командира одељења и командира вода, односно других задатака тог нивоа у роду – служби и успешно извршавање мисија и задатака Војске Србије.

Пише Владимир ВЈЕШТИЋ

на Академији уметности у Новом Саду, ожењен и чека дете које би требало да се роди неколико дана пре него што ће добити и први официрски чин у резерви. Две радости у најави. Каже да се нада да ће након завршетка Курса за резервне официре, као активно војно лице, бити у прилици да утиче на развој музичке културе и музичке службе у Војсци Србије више него до сада.

– Музичка служба има дугу традицију у Војсци Србије и веома је значајан сегмент система одбране. Мени је ангажман у Уметничком ансамблу Министарства одбране „Станислав Бинички“ први сталан посао и веома сам задовољан оним што ми је донео. Ту мислим и на ову прилику да статусно и професионално напредујем – каже Хавран, који је пре ангажмана у Ансамблу био фриленсер, држао приватне часове виолине и свирао у неколико оркестара по ад хок пројектима.

На војнострукном оспособљавању за резервне официре је и Игорова колегиница из „Биничког“, такође виртуоз на виолини Миљана Костић. Београђанка која је дипломирала виолину на престоничком Факултету музичке уметности скоро две и по године је чланица Уметничког ансамбла Министарства одбране „Станислав Бинички“.

– Распитивала сам се о свему код колегинице из Ансамбла која је већ прошла овај пут, и у почетку ми је деловало изазовно да покушам. Пустила сам да одлука „одлежи“, а онда је, на неки начин, Игор све убрзао. Причали смо о прилици која нам се указује и практично заједнички донели одлуку. Колеге из оркестра и управа су нас максимално подржали. Без колегијалне подршке не верујем да бисмо били на овом путу – каже виолинисткиња Миљана Костић, полазница Курса за резервне официре, која

но што је двоје младих људи уметничке провинијенције довело на Курс за резервне официре јесте жеља да постану активна војна лица. Игор је у „Биничком“ од септембра 2022. године. Апсолвент је на докторским студијама виолине

је с колегом са 143. класе војнострукног оспособљавања за резервне официре 15. марта у Ваљеву положила заклетву.

– Било је заиста посебно и свечано. Реч отаџбини дали смо заједно с војницима на добровољном служењу војног рока. Ипак, најпријатније изненађење приредили су нам колеге из „Биничког”, мајор Душко Трнавац и колегиница Даница Стојадиновић, који су се ненајављено појавили у ваљевској касарни.. Тај сусрет ми је заиста много значио – каже „уметница” (како је колеге с курса зову) и објашњава да њено пријатељство с Игором траје годинама и да су једно другом велика подршка.

– Знамо се од Средње музичке школе „Коста Манојловић” у Земуну. Ишли смо заједно на летовање и на кампове, а онда је Игор уписао Академију у Новом Саду, а ја у Београду. Радимо исти посао у Министарству одбране, а сада смо и на курсу заједно – кроз осмех прича Миљана којој, како истиче, не пада тешко „војнички живот” који управо проживљава. То види као нову реалност на коју су се добро прилагодили.

– До заклетве није било предавања, осим неколико уводних часова, а сада је на њима тежиште. Тако ће бити четири месеца, а онда следе скоро два месеца стажирања – каже млада уметница која на питање шта им током курса најтеже пада, спомиње

већи физички напор него што је навикла, али јој, с друге стране, прија ред и „кад се зна кад шта и како”. Игору више од наступа и концерата недостаје супруга.

– Најтеже ми пада што нисам уз њу док, као трудница, пролази све прегледе, али је жал помешана са осећајем среће што ћемо овог лета постати родитељи и наде да ћу тих најважнијих дана бити с њом. Тренутно ме бодри и разлог због кога сам овде, па ме то чини јаким да остварим свој циљ – каже Хавран који током војнострукног оспособљавања свакодневно води и „војнички дневник”. Реч је о кратким „причицама” инспирисаним тим даном које шаље супрузи.

Миљана и Игор тренутно немају времена за виолину јер је у току интензивна теоретска обука. Недостаје им, баш као и наступи, али знају да ће јој се ускоро вратити.

– У неком периоду живот ти понешто ускрати, али ти на другој страни да. У соби сам с пет цимера с којима сам се уклопио у сваком смислу. То су бистри, љубазни и одговорни млади људи различитог професионалног усмерења. Већ смо постали добри пријатељи – каже Игор, а Миљана се надовезује констатацијом да је могла да бира цимерке, не би

боље изабрала: „Имамо исти ритам, поштујемо се и функционишемо као један”.

Полазници курса имају право на одсуство један викенд месечно, а један дан недељно могу да искористе за излазак. Радују се јер ће око Васкрса добити неколико дана које ће провести с породицама.

На питање да ли је војностручно оспособљавање за резервне официре добар избор за младе људе и да ли би га препоручили вршњацима једнодушно одговорају – да.

– Предложио бих младим људима са завршеним факултетима да се распитају да ли је њихова професија потребна Војсци која на Универзитету одбране не школује све потребне образовне профиле. То је сјајна одлука, избор часног официрског позива. Оспособљавање је вишеструко корисно, очеличиће вас. Старешине су праведне и добронамерне, али и строге у мери у којој је неопходно да се савлада програм усавршавања. Али, заиста су толерантни и

ОДЛИЧНО СУ СЕ УКЛОПИЛИ У КОЛЕКТИВ

Потпоручник Ђорђе Николић, командир вода и један од Игорових и Миљаниних старешина, каже да су се одлично уклопили у колектив и успешно извршавају све постављене задатке.

– Лош су на основној обуци који пролазе војници свих служби и родова које оспособљавамо за будуће дужности. Од средине априла следи специјалистичка обука коју ће такође проћи на Војној академији. Она подразумева и посебне облике наставе, међу којима и активности на неколико полигона Војске Србије. Последњих 40 дана стажираће у јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије – каже потпоручник Николић и потврђује да Игор и Миљана тај део, по захтеву установе, могу обавити и у Уметничком ансамблу Министарства одбране „Станислав Бинички”.

пуни разумевања, поготово у периоду прилагођавања. Много ми значи тај осећај припадности колективитету у време инсистирања на индивидуализму, баш као и афирмисање заједништва, одговорности и емпатије за ближње – каже Игор Хавран, док Миљана посебно истиче социјалну интеракцију коју пролазе слушаоци курса, суочавање и суживот с другим људима, размену идеја и својеврсно вежбање толеранције, који су „од великог значаја за младе”. ▀

